

ÎN C H E I E R E

10 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Metancor-Com” către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind declararea nulității actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 noiembrie 2013,

c o n s t a t ă:

La 29 aprilie 2013, reclamantul SRL „Metancor-Com” a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la SRL „Metancor-Com” s-a efectuat o verificare prin contrapunere a raporturilor financiar-economice cu SRL „Sport LL”, pentru perioada noiembrie-decembrie 2012, fiind întocmit actul de control fiscal nr. 3-509721 din 26 februarie 2013.

Invocă reclamantul SRL „Metancor-Com” că nu este de acord cu concluziile expuse în acest act, deoarece organul fiscal, prin actul său l-a lipsit de dreptul la trecerea în cont a TVA în valoare de 335 002, 66 lei, care a fost achitată SRL „Sport LL”, în cadrul raporturilor contractuale.

Reclamantul SRL „Metancor-Com” menționează că organul fiscal eronat interpretează prevederile

Codului Fiscal și eronat îl lipsește de dreptul la trecerea în cont a sumei TVA, deoarece art. 102 alin. (1) Cod Fiscal reglementează regulile generale cu privire la dreptul la trecerea în cont a TVA, respectiv odată ce prin actul administrativ litigios se examinează dreptul la trecere în cont a TVA de către SRL „Metancor-Com”, atunci și art. 102 alin. (1) Cod Fiscal urmează a fi aplicat în privința SRL „Metancor-Com”.

Reclamantul SRL „Metancor-Com” cu referire la prevederile art. 102 alin. (1) Cod Fiscal indică că în cazul achitării TVA, aceste prevederi legale se referă la cumpărătorul serviciilor și mărfurilor, adică la SRL „Metancor-Com” și are următoarea interpretare, cînd subiectul impozitării își definește obligațiunile de achitare a TVA la buget, i se oferă dreptul de a trece în cont, în astfel de circumstanțe, fraza în cazul achitării TVA, nu înseamnă achitarea de fapt a

TVA la buget, deoarece în unele situații prestatorul de servicii poate avea trecere în cont a TVA tranzitoriu. Aceasta deoarece TVA este un impozit indirect, aspect de care uită organele fiscale la desfășurarea controlului fiscal.

Invocă reclamantul SRL „Metancor-Com” că organul fiscal neavând suport juridic suficient, încearcă să aplice normele legislației fiscale care se răsfrâng asupra altor situații, or, legea expres prevede că dreptul la trecerea în cont apare după achitarea TVA vânzătorului, dar nu direct la buget, deoarece legislația fiscală nu prevede cazurile de achitare directă a TVA la buget de către cumpărător la procurarea mărfurilor, serviciilor de la vânzători-rezidenți ai Republicii Moldova.

Menționează reclamantul SRL „Metancor-Com” că SRL „Sport LL” era obligată să achite TVA la buget, iar, legislația în vigoare nu prevede obligația cumpărătorului de a controla achitarea TVA de către vânzător, or, conform practicii CEDO, compania-cumpărător nu are nici o atribuție de a controla și a asigura executarea de către vânzător a obligațiilor lui de întocmire și depunere a declarației TVA, precum și a obligației de a achita TVA.

Reclamantul SRL „Metancor-Com” solicită anularea integrală a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1193/p/1 din 21 martie 2013.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 octombrie 2013, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Metancor-Com” și s-a dispus anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1193/p/1 din 21 martie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 octombrie 2013.

La 19 iunie 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acesteia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 octombrie 2013 cu emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii înaintată de SRL „Metancor-Com” ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs recurentul Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a invocat că, decizia Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014 este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și de drept procedural, în special a Codului Fiscal și a Codului de procedură civilă.

Prin referința depusă de către SRL „Metancor-Com” la 31 iulie 2014, acesta a solicitat respingerea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și menținerea în vigoare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 octombrie 2013.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizînd actele cauzei, Colegiul civil, comercial și contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural care ar fi fost încălcată sau aplicată eronat de

către instanțele de judecată la examinarea cauzei, argumentele recurentului limitându-se la situația de apreciere de către instanța de apel a circumstanțelor de fapt a cauzei și a admisibilității probelor prezentate de părțile și participanții la proces.

Astfel, dispozițiile art. 432 alin. (2) și (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Iar, alin. (4) al aceluiași articol, stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru